

Trøst for Tilhængerne af den glidende Skala — er jo en hel Del af den glidende Skalas Tanker bevarede i det Lønnings-system, som er Kommissionens Forslag, i modificeret Form ganske vist, men alligevel saaledes, at det vil give sig praktisk Udslag. Dyrtidstillæget svinger med Pristallene, omtrent efter de samme Regler i visse Henseender, som Lønningsregulerings-tillæget vilde have svinget, hvis Lønnings-kommissionen havde accepteret den Udvalgsindstilling, hvorom jeg har talt. Det stiger med højere Priser indtil et Maksimum — det gjorde ogsaa Lønningsregulerings-tillæget —, og Prisberegningen foregaar efter lignende Regler, som den vilde være foregaaet efter, hvis den glidende Skalas Princip var blevet praktiseret. Det synker med lavere Priser, indtil det helt forsvinder. Det bliver ganske vist ikke negativt, saaledes som Lønningsregulerings-tillæget vilde være blevet. Men ellers vil dette Dyrtidstillæg i det store og hele have optaget i sig de for Lønningsregulerings-tillæget fastsatte Bestemmelser. Og end yderligere suppleres Dyrtidstillæget af Konjunktur-tillæget. De to foregaaende ærede Talere har talt om dette Navn „Konjunktur-tillæg“, og den højtærede Finansminister var ogsaa i sin Forelæggelsestale inde paa det. Jeg tror, at den højtærede Minister brugte saa stærke Udtryk som, at det var et hæsligt og et uforstaaeligt Navn. Jeg er for Resten ikke uenig med den højtærede Minister paa dette Punkt. Jeg finder, at Navnet i alleihøjeste Grad er uheldigt, jeg har stemt mod det i Kommissionen og forbeholdt mig — det staar ganske vist ikke i Betænkningen, men jeg vil sige det her — at arbejde for at faa et bedre Navn. Jeg havde for Resten haabet, at Finansministeren, naar han alligevel foretog Rettelser, inden han forelagde Lovforslaget, ogsaa paa dette Punkt havde foretaget en Rettelse. Der er dem, der vil mene, at naar Ministeren ikke har gjort det, er det, fordi han ikke har kunnet finde noget bedre Navn. Det kan jeg nu alligevel ikke tænke mig, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister sammen med det kommende Udvalg vil finde et Navn, hvormed dette Tillæg kan forlade Rigsdagen, som er bedre end „Konjunktur-tillæg“, thi dette er ikke alene formelt et grimt Navn, men det svarer efter min Mening heller slet ikke til det, som skal betegnes. Navnet „Konjunktur-tillæg“ passer i lige saa høj Grad og maaske i højere Grad paa Dyrtidstillæget. Jeg har i Kommissionen stillet Forslag om at kalde dette Tillæg for Tidstillæg. Jeg synes, det er et godt Navn, og jeg vil henstille til den højt-

ærede Finansminister at arbejde sammen med mig for, at dette Navn kan blive det gældende. Det svarer ganske godt til, hvad det skal betegne.

Dette Tillæg, Konjunktur-tillæget, som det altsaa indtil videre hedder, erstatter efter min Mening sammen med Dyrtids-tillæget i ikke uvæsentlig Grad Lønregulerings-tillæget og yder, ligesom dette vilde have gjort, Lønnyderen, Staten, en Garanti for det Tilfælde, at det fremtidig kan undværes; og det lægges helt og holdent i Rigsdagens Haand, om dette Tillæg skal fornyes, naar det udløber, om det skal bortfalde, om det skal ændres, og i saa Fald, om det skal ændres ved Forhøjelse eller ved Nedsættelse. Jeg ser saaledes paa det, at hvis her i Landet i 1920—21, da det skal afgøres, om dette Tillæg skal fornyes eller bortfalde, Arbejdspriserne ligger højt og Velstandsmomentet er tilfredsstillende, da vil selvfølgelig Konjunktur-tillæget blive fornyet, til Tjenestemændenes Krav om at faa en saadan Fornyelse simpelt hen ikke kunne andet end finde Rigsdagens Tilslutning. Og omvendt, dersom Priserne gaar ned eller — den Mulighed kan man jo ogsaa regne med — Priserne holder sig, men Befolkningens Indtægter alligevel gaar ned, saa vil Tjenestemændene ikke faa dette Tillæg fornyet, i alt Fald ikke med de Tal, hvormed vi i dette Forslag har fastsat det. For mig staar det saaledes, at vi under de nuværende Forhold maa yde anselige Beløb til Tjenestemændene, det har Tjenestemændenes Krav paa, men det maa samtidig slaas fast, at vi ved denne Lønningsrevision maa tage Hensyn til Samfundets øvrige Borgere og skaffe dem den nødvendige Garanti, saaledes at de ikke forpligter sig overfor Tjenestemændene ud i en uvis Fremtid, om hvis Levevilkaar og Betalingssevne vi i dette Øjeblik intet ved.

Med Hensyn til, hvad denne Lønningsreform i øvrigt vil koste, har Finansministeren allerede gjort Rede for selve Tallene. Men den højtærede Minister fjøede en Bemærkning til, der giver mig Anledning til en Modbemærkning, idet den Bemærkning kunde misforstaas, og jeg ser ogsaa, den er blevet misforstaaet fra en enkelt Side. Den højtærede Minister sagde, at vi ikke i Lønningskommissionen havde beskæftiget os med, hvad det vilde koste. Det er for saa vidt rigtigt, som vi ikke har afgivet nogen officiel Redegørelse for Udgiftsbeløbet, og saaledes var det sikkert ogsaa, den højtærede Minister mente. Men det kunde forstaas, som om vi blot havde skrevet Regningen, men ikke talt Summerne efter, som